

**FESTIVAL
LLUMS
D'ANTIGA**

18 D'ABRIL

BASÍLICA DE SANT JUST I SANT PASTOR

GUERRERO: RÈQUIEM
COR CEREROLS

PROGRAMA DE MÀ

CRISTÓBAL DE MORALES
(Sevilla 1500 – Málaga 1553)

PECCANTEM ME QUOTIDIE

(de l' *Officium Defunctorum*)

FRANCISCO GUERRERO
(Sevilla 1528 – 1599)

MISSA PRO DEFUNCTIS

(1582)

Introit

Kyrie

Graduale

Tractus – Absolve Domine

Offertorium

Sanctus

Hei mihi Domine (in elevatione Domini)

FRANCISCO CORREA DE ARAUXO
(Sevilla 1584 – Segovia 1654)

TIENTO DE NOVENO TONO

(orgue sol)

Agnus

Communio

Responsorium - Libera me

ALONSO LOBO

(Osuna 1555 - Sevilla 1617)

VERSA EST IN LUCTUM

La durada aproximada del concert és de 60'

COR CEREROLS

MARC DÍAZ, ORGUE I DIRECCIÓ

SOPRANOS: Brenda Sara, Evelyn Johnson i Marta Esteban

ALTOS: Marta Cordoní, Mariona Llobera i Tessa Roos

TENORS: Carles Prat, David Hernández, Martí Doñate i Matthew Thomson

BAIXOS: Joan Climent, Néstor Pindado i Oriol Mallart

COMENTARI

per **Sergi Zauner**

Si la celebració ritual del traspàs a la mort és pràcticament inherent a la condició humana, en la cultura occidental va rebre un impuls definitiu durant l'edat mitjana amb la plena adopció del concepte del purgatori, un estat intermedi on l'ànima era purificada abans d'accedir a la salvació eterna. El catolicisme considerava la possibilitat d'accelerar el pas pel purgatori mitjançant dotacions econòmiques per a actes litúrgics commemoratius. D'aquesta manera, va donar espai a una certa influència terrenal en la gestió divina del destí de les ànimes al més enllà. És en aquest context que cal entendre la proliferació i llarga trajectòria històrica de la missa de difunts. La de Francisco Guerrero al segle XVI, però també, més tard, les de Wolfgang Amadeus Mozart i Giuseppe Verdi són deutores del mateix fenomen.

La trajectòria professional de Francisco Guerrero (1528-1599) és, a la vegada, representativa i atípica. Com molts dels seus coetanis, va exercir de mestre de capella d'una catedral, però, a diferència del que era habitual, al llarg de la seva vida va tenir pràcticament un únic pagador: la catedral de Sevilla. Durant els cinquanta anys que va romandre al servei d'aquesta poderosa institució (Sevilla era el port d'entrada de l'or de les Índies i una de les ciutats més riques i poblades del món conegut), Guerrero va cultivar tota mena de gèneres de polifonia destinats a solemnitzar i embellir el culte, de manera que va llegar una vasta producció musical quasi exclusivament religiosa.

Tal com marcava l'exigència litúrgica, la *Missa pro defunctis* de Guerrero està construïda a partir del cant gregorià precedent, amb el qual alterna de principi a fi. Es tracta d'una obra peculiar perquè se'n conserven dues versions (publicades el 1565 i el 1582). La segona, que avui sentirem, presenta una sèrie de modificacions que responen a una adaptació a les directrius litúrgiques i musicals emanades del Concili de Trento (1545-1563), un esdeveniment que va marcar l'inici de la Contrareforma i que, encara que poc conegut fora de cercles d'entesos, és clau per entendre la nostra història cultural. El *Rèquiem* de Guerrero és, doncs, testimoni d'una important època de canvis.

El Cor Cererols, nascut de l'experiència a l'Escolania de Montserrat i, per tant, d'una tradició de familiaritat i respecte envers la polifonia renaixentista, ha optat per emmarcar l'obra de Guerrero amb els motets *Peccantem me quotidie* de Cristóbal de Morales (1500-1553) i *Versa est in luctum* d'Alonso Lobo (1555-1617). Aquestes obres, dels qui justament van ser mestre i deixeble del mestre de Sevilla, completaran un programa que ens ofereix tres joies de la polifonia funerària del Segle d'Or hispànic.

LLETRES

Descarrega les lletres [aquí](#).

PRINCIPALS MITJANS PATROCINADORS

